

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1567/2020
11.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, др Илије Зиндовића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Цакић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање – Филијала у Прокупљу, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж. 1082/2019 од 18.11.2019. године, у седници од 11.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против одлуке о трошковима поступка из пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж. 1082/2019 од 18.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

УКИДА СЕ решење о трошковима поступка из става трећег изреке пресуде Основног суда у Прокупљу П. 850/18 од 23.03.2018. године и пресуда Вишег суда у Прокупљу Гж. 1082/2019 од 18.11.2019. године у делу којим је потврђен став трећи изреке првостепене пресуде, и предмет се враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 850/18 од 23.03.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиле и тужена је обавезана да јој уплати мање уплаћене доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, који падају на терет Националне службе за запошљавање надлежном фонду ПИО за период од 02.07.2016. године до 30.09.2016. године, на износе наведене изреком. Ставом другим изреке одбачена је тужба у делу којим је тражено да се тужена обавезе да попуни образац о извршеној уплати доприноса у корист тужиле и преда га надлежној филијали фонда ПИО. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж. 1082/2019 од 18.11.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена је првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке.

Против другостепене пресуде, у делу који се односи на трошкове парничног поступка, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба

парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11.. 87/18), због потребе разматрања правних питања и уједначавања судске праксе у вези права на трошкове поступка. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијано решење о трошковима поступка у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиле основана.

Тужилца је тужбом од 11.10.2017. године тражила исплату мање уплаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање. Првостепеном пресудом је њен тужбени захтев усвојен, и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка, јер је тужилца доприносе могла потраживати и у парници у којој је потраживала новчану накнаду, па и ако је тужбени захтев тужиле основан, направљени су издаци који далеко превазилазе висину тужбеног захтева и нису били потребни јер је тужилца могла да их потражује у ранијем поступку. Другостепеном пресудом је првостепена пресуда потврђена у односу на трошкове поступка, из разлога што је тужилца делимично успела у спору будући да јој је тужба делично одбачена.

По оцени Врховног касационог суда, основано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права у делу нижестепених одлука којима је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Одредбом члана 153. став 1. ЗПП прописано је да странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. став 1. тог закона је прописано да ће суд приликом одређивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак да трошкови овог поступка тужилци нису били потребни. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из области породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтева ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка у ситуацији када је странка успела у спору. Из изнетих разлога, обе нижестепене одлуке о трошковима поступка су укинуте.

У поновљеном поступку, првостепени суд ће узети у обзир изнете примедбе и донети правилну и закониту одлуку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 416. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**